

7.2.3 Forholdet til andre myndigheter

For en mer utførlig gjennomgang av gjeldende rett vises til NOU 2003: 24 punkt 8.7.2 side 128 flg., NOU 2005: 12 punkt 9.5.3 og Ot.prp. nr. 112 (2001 – 2002) punkt 4.1.

Gjeldende plan- og bygningslov § 10-1 andre ledd har en generell bestemmelse om både planmyndighetenes og bygningsmyndighetenes plikt til å samarbeide med andre offentlige myndigheter som har interesse i saker etter plan- og bygningsloven, og innhente uttalelse i spørsmål som hører inn under vedkommende myndigheters saksområde. Unnlatt innhenting av uttalelse fra vedkommende myndigheters saksområde, kan etter omstendighetene innebære et brudd på den alminnelige utredningsplikten som følger av forvaltningsloven § 17. Den samordningen det her er tale om er noe annet enn den koordineringen som skal skje etter gjeldende lov § 95.

I de tilfeller der et tiltak etter plan- og bygningsloven krever tillatelse, samtykke eller uttalelse fra et sektororgan, for eksempel tillatelse fra vegmyndigheten etter vegloven, har bygningsmyndighetene koordineringsplikt etter gjeldende lov § 95 nr. 3 første ledd. Formålet med bestemmelsen er at tiltakets forhold til annen viktig lovgivning skal avklares før byggearbeidet igangsettes. Koordineringsplikten gjelder bare søknadspliktige tiltak, da kapittel XVI om saksbehandling, ansvar og kontroll med få unntak kun gjelder søknadspliktige tiltak. Bestemmelsen i gjeldende lov § 95 nr. 3 første ledd gjelder således ikke meldepliktig arbeid etter §§ 81, 85, 86a, 86b og tiltak som er unntatt saksbehandling. Ved behandling av enkle tiltak etter § 95b skal heller ikke bygningsmyndighetene avklare overfor andre myndigheter om tiltaket kan gjennomføres etter annen lovgivning. Det er et vilkår for å få behandlet tiltaket etter denne bestemmelsen at ytterligere tillatelse, samtykke eller uttalelse fra annen myndighet ikke er nødvendig. Ansvarlig søker må derfor få den nødvendige godkjenning fra andre myndigheter på forhånd, slik at en skriftlig bekreftelse kan vedlegges søknaden. Kommunen har likevel en plikt til på forespørsel å informere om hvilke andre myndigheter tiltaket eventuelt berøres av.

Kommunenenes koordineringsansvar gjelder bare de myndigheter som er oppregnet i § 95 nr. 3 første ledd. Det er åpnet for at departementet ved forskrift kan utvide koordineringsplikten til andre myndigheter. I saksbehandlingsforskriften (SAK) § 17 er koordineringsansvaret utvidet til også å gjelde reindriftsmyndigheten. For øvrig regnes § 95 nr. 3 som uttømmende.

Noen kommuner praktiserer en ordning med å overlate til ansvarlig søker å innhente uttalelser, samtykker og tillatelser fra sektormyndighetene. Relativt vanlige eksempler er tillatelse fra vegmyndighet i forhold til avkjørselstillatelse og fra helsemyndighet vedrørende etablering av serveringssteder. Denne praksis er også vanlig i forhold til Arbeidstilsynet og Sivilforsvaret. Ordningen er ikke i strid med plan- og bygningsloven.

Bygningsmyndighetene må ved vurdering av innkomne søknader klargjøre hvilke sektormyndigheter som skal involveres og dernest oversende nødvendige dokumenter til disse, dersom ikke avgjørelse eller uttalelse er innhentet på forhånd. Andre myndigheter må innen en frist på 4 uker fra oversendelse fatte avgjørelse eller avgi uttalelse. Kommunen kan vente med å avgjøre saken inntil det foreligger avgjørelse eller uttalelse fra vedkommende myndighet eller gi rammetillatelse med forbehold om at igangsettingstillatelse ikke vil bli gitt før forholdet til andre myndigheter er brakt i orden, jf. § 95 nr. 1 andre ledd. Dersom det er fremmet søknad i ett trinn, kan ikke kommunen ensidig endre sakstype, og må eventuelt ta opp med søker om han ønsker rammetillatelse med forbehold. Det kan imidlertid ikke gis igangsettingstillatelse med forbehold.